

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/76/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119387873
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nadežda Wallnerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:6119387873.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nadeždy Wallnerovej a členiek senátu JUDr. Michaely Královej a JUDr. Ivany Jahnovej v spore žalobcu: MARLSTONE LIMITED, so sídlom: 4 Areos Street, Strovolos, Nikózia, Cyprus, registračné číslo: (HE) 325 336, zastúpeného AKMB, s. r. o., so sídlom: Štefánikova 9, 949 01 Nitra, IČO: 52 360 458, proti žalovanému: P. F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom: Ž. X, XXX XX B., zastúpený Advokátskou kanceláriou Ettor & Niess s. r. o., so sídlom Živnostenská 2, 811 06 Bratislava, IČO: 55 471 081, o zaplatenie 317.382,72 eur, o návrhu žalovaného na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 14. februára 2024, č.k. B1-11C/9/2020-477, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 14. februára 2024, č.k. B1-11C/9/2020-477, **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Bratislava IV uznesením zo dňa 14. februára 2024, č.k. B1-11C/9/2020-477, rozhodol tak, že nariadil neodkladné opatrenie, v ktorom uložil žalobcovi povinnosť do troch dní odo dňa doručenia tohto uznesenia zložiť do úschovy na Mestskom súde Bratislava IV peňažnú sumu 18.500,00 eur v prospech žalovaného ako príjemcu za účelom zabezpečenia pohľadávky žalovaného z titulu náhrady trov konania, ktorá mu bude priznaná súdom v prípade jeho úspechu v spore vedenom na Mestskom súde Bratislava IV pod sp.zn. B1-11C/9/2020. O nároku na náhradu trov konania o návrhu žalovaného na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

2. Žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 01.10.2019 podľa zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínanom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, na ktorom sa spor viedol pod sp.zn. 25Up/1293/2019, postúpenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 17.03.2020 (od 01.06.2023 Mestský súd Bratislava IV), sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 317.382,72 eur, ako nároku na náhradu škody z titulu zodpovednosti osoby povinnej podať návrh na vyhlásenie konkurzu za škodu podľa ustanovenia § 11a zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, a náhrady trov konania. Počas sporu podal žalovaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 12.01.2024, doručený Mestskému súdu Bratislava IV dňa 15.01.2024, v ktorom žiadal, aby súd nariadil neodkladné opatrenie v znení: „Žalobca je povinný do troch dní odo dňa doručenia tohto uznesenia zložiť do úschovy na súde peňažnú sumu 18.500,- EUR v prospech žalovaného ako príjemcu za účelom zabezpečenia pohľadávky žalovaného z titulu náhrady trov konania, ktorá mu bude priznaná súdom v prípade jeho úspechu v tomto konaní.“ Žalovaný žiadal rozhodnúť o trovách konania o neodkladnom opatrení tak, že: „Žalovaný má právo na náhradu trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v rozsahu 100 %.“

3. Súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovení § 324 ods. 1, 2 a 3, § 325 ods. 1 a 2 písm. b), § 326 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1 a 2, § 329 ods. 1 a 2, § 331 ods. 1 a 2, § 332 ods. 1, § 251, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a skonštatoval dôvodnosť návrhu

žalovaného na nariadenie neodkladného opatrenia v navrhovanom znení. Súd prvej inštancie uviedol, že v prípade návrhu žalovaného na nariadenie neodkladného opatrenia sa jedná o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý je viazaný na konanie vo veci samej, a to konanie o žalobe žalobcu proti žalovanému o zaplatenie 317.382,72 eur, ktoré sa vedie na Mestskom súde Bratislava IV pod sp.zn. B1-11C/9/2020. Súd prvej inštancie ďalej zhrnul, že v predmetnom spore o zaplatenie 317.382,72 eur zdôvodnil žalobca žalobu tým, že je vlastníkom pohľadávky voči spoločnosti BELL TRADE s. r. o. so sídlom Živnostenská č. 2, 811 06 Bratislava, IČO: 35 839 511 (ďalej len "BELL TRADE s. r. o.") v sume 317.382,72 eur, ktorej vymoženía sa domáhal v exekučnom konaní. Exekučné konanie bolo v roku 2019 zastavené z dôvodu, že majetok spoločnosti BELL TRADE s. r. o. nepostačoval ani na úhradu trov exekúcie, v dôsledku čoho má byť splnený jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti žalovaného, ako konateľa spoločnosti BELL TRADE s. r. o., za škodu spôsobenú žalobcovi včasným nepodaním návrhu na vyhlásenie konkurzu podľa § 11a zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, a pretože podľa ustanovenia § 11a ods. 3 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii sa prezumuje, že výška spôsobenej škody zodpovedá sume pohľadávky neuspokojenej v exekučnom konaní, domáha sa žalobca od žalovaného zaplatenia 317.382,72 eur. Uviedol, že žalobca sa stal vlastníkom pohľadávky voči spoločnosti BELL TRADE s. r. o. na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej dňa 22.05.2015 so spoločnosťou Hypo Collector, s. r. o. so sídlom Jablonové 116, 900 54 Jablonové, IČO: 46 526 382 (ďalej len "Hypo Collector, s. r. o."), ktorá ju nadobudla na základe Zmluvy o postúpení časti pohľadávky zo dňa 19.05.2015 uzatvorenej so spoločnosťou O2 Czech Republic a. s. so sídlom Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha 4 - Michle, Česká republika, IČ: 601 93 336 (ďalej len "O2 Czech Republic a. s."). Pôvodná pohľadávka spoločnosti O2 Czech Republic a. s. voči spoločnosti BELL TRADE s. r. o. predstavovala 617.382,72 eur titulom náhrady trov prvoinštančného konania, ktoré viedla spoločnosť BELL TRADE s. r. o. ako žalobca proti spoločnosti O2 Czech Republic a. s. ako žalovanému na Okresnom súde Malacky pod sp.zn. 10Cb/4/2012, ktorá náhrada bola spoločnosti O2 Czech Republic a. s. priznaná Uznesením Okresného súdu Malacky č.k. 10Cb/4/2012-506 zo dňa 20.02.2015. Po právoplatnosti Uznesenia Okresného súdu Malacky č.k. 10Cb/4/2012-506 zo dňa 20.02.2015 rozdelila spoločnosť O2 Czech Republic a. s. pohľadávku vo výške 617.382,72 eur na dve časti, pričom časť vo výške 317.382,72 eur postúpila najprv Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 19.05.2015 na spoločnosť Hypo Collector, s. r. o., ktorá následne túto časť pohľadávky postúpila Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 22.05.2015 na MARLSTONE LIMITED so sídlom 4 Areos Street, Strovolos, Nikózia, Cypruská republika, registračné číslo: (HE) 325 336 (žalobcu). Nakoľko v spore nebolo doteraz tvrdené, ani preukázané, že by spoločnosť O2 Czech Republic a. s. zvýšnú časť pohľadávky vo výške 300.000,- eur od spoločnosti BELL TRADE s. r. o. niekedy vymáhala, táto zanikla započítaním, ktoré bolo spoločnosti O2 Czech Republic a. s. oznámené podaním spoločnosti BELL TRADE s. r. o. zo dňa 04.05.2015. Sporným skutkovým tvrdením medzi stranami sporu naďalej zostalo, či obchodná spoločnosť O2 Czech Republic a. s., ktorá postúpila časť pohľadávky, ktorá jej vznikla na základe právoplatného a vykonateľného Uznesenia Okresného súdu Malacky č.k. 10Cb/4/2012-506 zo dňa 20.02.2015, v sume 317.382,72 eur, na obchodnú spoločnosť Hypo Collector s. r. o. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 19.05.2015, neučinila tak až po tom, čo táto pohľadávka už zanikla započítaním, čo by znamenalo, že táto pohľadávka už neexistuje. Z doterajšieho dokazovania súdu prvej inštancie vyplynulo, že obchodná spoločnosť O2 Czech Republic a. s., postúpila pohľadávku v sume 317.382,72 eur na obchodnú spoločnosť Hypo Collector s. r. o. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 19.05.2015, napriek tomu, že dňa 05.05.2015 jej bolo doručené Oznámenie BELL TRADE s. r. o. o započítaní pohľadávok zo dňa 28.04.2015 s dňom zániku pohľadávky započítaním 24.01.2015 (č. l. 108, 108a, 109) a dňa 07.05.2015 jej bolo doručené Oznámenie BELL TRADE s. r. o. o započítaní pohľadávok zo dňa 04.05.2015 s dňom zániku pohľadávky započítaním dňa 26.03.2015 (č.l. 48 zozadu). Žalovaný tvrdil, že je neexistujúcou pohľadávkou zaniknutou v dôsledku započítania, čo žalobca popiera. Žalovaný tvrdil, že za neexistujúcu ju bude obchodná spoločnosť BELL TRADE s. r. o. považovať dovtedy, kým nebude právoplatným rozhodnutím príslušného súdu konštatované, že pohľadávka spoločnosti BELL TRADE s. r. o. voči spoločnosti O2 Czech Republic a. s., ktorá bola použitá na započítanie, v čase tohto započítania neexistovala. Neexistujúca pohľadávka zaniknutá započítaním je dôvod, pre ktorý spoločnosť BELL TRADE s. r. o. neviduje žiadny záväzok voči spoločnosti O2 Czech Republic, ani voči žalobcovi. Súd prvej inštancie uviedol, že ak z dokazovania vo veci samej vyplynie, že predmetná pohľadávka zanikla započítaním v zmysle ustanovenia § 580 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov pred jej postúpením, boli by neúčinnými Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 19.05.2015, ktorou obchodná spoločnosť O2 Czech Republic a. s., postúpila pohľadávku v sume 317.382,72 eur na obchodnú spoločnosť Hypo Collector s. r. o., ako aj následná Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 22.05.2015, ktorou obchodná spoločnosť Hypo Collector s. r. o. postúpila pohľadávku

v sume 317.382,72 eur na žalobcu. V tom prípade by žalobca nebol v predmetnom spore aktívne vecne legitimovaný, čo by bolo dôvodom na zamietnutie žaloby bez ďalšieho, t. j. bez posudzovania ďalších prostriedkov procesného útoku žalobcu a prostriedkov procesnej obrany žalovaného v spore, nakoľko primárnym pre rozhodnutie súdu by bolo zistenie nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu. Za terajšej procesnej situácie, kedy nie je ukončené dokazovanie v konaní vo veci samej, pričom v konaní vo veci samej sa v aktuálnom štádiu konania nejaví byť svojvoľným bránenie práva žalovaného proti žalobcovi [žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu, písomných vyjadreniach aj prednesoch na pojednávaní argumentuje, prečo nárok uplatnený žalobou nepovažuje za preukázaný ani osvedčený tvrdiac, že neporušil svoju povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu z dôvodu, že spoločnosť BELL TRADE s. r. o. nie je a ani nebola v úpadku, nakoľko disponuje aktívom - pohľadávkou voči spoločnosti O2 Czech Republic a. s. vo výške 5.244.422.990,- CZK titulom náhrady škody vzniknutej spoločnosti BELL TRADE s. r. o. tým, že v dôsledku porušenia zmluvných povinností spoločnosťou O2 Czech Republic a. s. odstúpila od zmlúv /nárok je obsiahnutý v návrhu na vstup účastníka do konania a podopretý znaleckým posudkom/; ďalej tvrdiac, že o predmetnom aktíve riadne účtuje /účtovné doklady tvoria prílohu podania zo dňa 28.12.2022, spôsob účtovania o tomto aktíve bude predmetom výsluchu svedkyne D.. F. L. F., A. Q. PROFINANC SLOVAKIA, s. r. o., ktorá viedla a vedie spoločnosti BELL TRADE s. r. o. účtovníctvo v rozhodnom období, na najbližšom pojednávaní/; tvrdiac, že úspešne vyvrátil zákonné právne domnienky uvedené v ustanoveniach § 11a ods. 2 a ods. 3 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, ktoré majú prezumovať jeho zodpovednosť za škodu spôsobenú žalobcovi /navrhol vykonanie dôkazov, o ktorých súd na poslednom pojednávaní rozhodol, že ich vykoná, a to doložením listinných dôkazov do spisu, výsluchom žalovaného ako strany sporu a výsluchom svedkyne D.. F. L. F., A. Q. PROFINANC SLOVAKIA, s. r. o., ktorá viedla a vedie spoločnosti BELL TRADE s. r. o. účtovníctvo v rozhodnom období, na najbližšom pojednávaní/ sa javilo súdu prvej inštancie pravdepodobným tvrdenie žalovaného, že rozdelenie pohľadávky spoločnosti O2 Czech Republic a. s. a prevedenie jej časti na spriaznenú spoločnosť nemalo žiadny hospodársky význam, a bolo uskutočnené za účelom umelého vytvorenia plurality veriteľov, na základe čoho chcela spoločnosť O2 Czech Republic a. s. navodiť splnenie podmienok na vyhlásenie konkurzu na majetok spoločnosti BELL TRADE s. r. o. podľa ustanovenia § 3 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom v čase rozdelenia pohľadávky. V kontexte s uvedeným sa potom súdu prvej inštancie javili pravdepodobnými aj ďalšie tvrdenia žalovaného, že následné prevedenie pohľadávky na žalobcu ako spriaznenú spoločnosť so sídlom v Cyperskej republike nemalo žiadny hospodársky význam, bolo uskutočnené výlučne za účelom eliminácie rizika znášania zodpovednosti za neúspech pri vymáhaní pohľadávky vo výške 317.382,72 eur, či už v exekučnom konaní vedenom voči spoločnosti BELL TRADE s. r. o. alebo voči iným subjektom vrátane žalovaného; že podanie žaloby voči nemu je prostriedkom nátlaku, ktorým sa spoločnosť O2 Czech Republic a. s. prostredníctvom spriaznenej spoločnosti, ktorou je žalobca, snaží zastrašiť žalovaného a odradiť ho od dôsledného uplatňovania všetkých nárokov spoločnosti BELL TRADE s. r. o. voči spoločnosti O2 Czech Republic a. s., pričom tento názor žalovaného nadobudol úroveň presvedčenia po tom, ako bol zo strany žalobcu dňa 26.05.2023 podaný šikanózný návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým sa žalobca domáhal zriadenia záložného práva k nehnuteľnosti v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaného a jeho manželky za účelom zabezpečenia pohľadávky vymáhanej žalobou v tomto spore (šikanózný výkon práva zo strany žalobcu videl žalovaný v tom, že žalobca podal návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia po viac ako troch rokoch vedenia tohto sporu voči žalovanému a jeho manželke, ktorá s vecou nemá nič spoločné, bez toho, aby sa akýmkoľvek spôsobom zmenili relevantné skutkové okolnosti, bez toho, aby žalovaný počas trvania tohto sporu vykonal akýkoľvek úkon, ktorým by sa zbavoval majetku alebo sťažoval vymoženie pohľadávky pre prípad úspechu žalobcu v tomto spore, a za stavu, kedy sa žalobcovi nepodarilo ani len osvedčiť existenciu jeho nároku, resp. vyvrátiť obranu žalovaného uplatnenú v tomto spore, pričom záver o neosvedčení žalobou uplatneného nároku bol konštatovaný aj v Uznesení Mestského súdu Bratislava IV č.k. B1-11C/9/2020-436 zo dňa 26.06.2023, ktorým súd návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol). V korelácii s uvedeným súd prvej inštancie prisvedčil tvrdeniu žalovaného o všeobecne známej skutočnosti, že takýto postup, kedy sa pohľadávka v značnej výške prevádza z bonitného subjektu na subjekt z inej jurisdikcie (v danom prípade na spoločnosť sídliacu v Cyperskej republike), ktorý je založený výlučne za účelom držby a vymáhania pohľadávok, a ktorý nedisponuje žiadnym majetkom, využívajú v prostredí Slovenskej republiky a Českej republiky subjekty, ktoré majú záujem vyhnúť sa povinnosti znášať nepriaznivé následky prípadného neúspechu pri vymáhaní pohľadávok, napríklad v podobe povinnosti zaplatiť náhradu trov konania, v prípade povinnosti nahradiť škodu spôsobenú šikanóznym výkonom práva. Súd prvej inštancie poukázal na to, že od začiatku sporu považuje žalovaný žalobcom uplatnený nárok za nedôvodný tvrdiac, že táto nedôvodnosť

je zrejma aj žalobcovi, keďže od začiatku sporu je zrejme, že spoločnosť BELL TRADE s. r. o. v relevantnom čase, okrem pohľadávky voči spoločnosti O2 Czech Republic a. s., ktorej existenciu žalobca popiera, nevlastnila žiadny iný majetok. S vysvetlením dôvodov s logickým pochopom potom vyznieva podľa súdu prvej inštancie tvrdenie žalovaného o neudržateľnosti argumentácie žalobcu, ktorý na jednej strane tvrdí, že spoločnosť BELL TRADE s. r. o. nevlastní a nikdy nevlastnila pohľadávku voči spoločnosti O2 Czech Republic a. s., čím v podstate tvrdí, že táto spoločnosť bola už v roku 2015 úplne nemajetná, a na druhej strane tvrdí, že ak by žalovaný podal návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok spoločnosti BELL TRADE s. r. o. v čase vzniku pohľadávky voči spoločnosti BELL TRADE s. r. o., t.j. v roku 2015, mohlo dôjsť k uspokojeniu tejto pohľadávky z majetku spoločnosti BELL TRADE s. r. o.. Súd prvej inštancie vyvodil záver o tom, že žalobca nadobudol pohľadávku, ktorej zaplataenia vo forme náhrady škody sa domáha v tomto spore, práve z dôvodu, aby mohol voči spoločnosti BELL TRADE s. r. o., prípadne voči tretím osobám, uplatňovať nárok na jej zaplataenie a súvisiace nároky bez rizika znášania akýchkoľvek nákladov pre prípad neúspechu pri uplatňovaní týchto nárokov, a že žalobca vedie tento spor vyššie opísaným spôsobom s vedomím, že neznáša žiadne riziko pre prípad neúspechu v tomto spore, nakoľko akákoľvek pohľadávka žalovaného voči nemu (napr. z titulu náhrady trov konania) bude nevymožiteľná, pretože žalobca nevlastní na území Slovenskej republiky žiadny majetok, ktorý by bolo možné postihnúť exekúciou v prípade, ak by bol žalovanému právoplatne priznaný akýkoľvek nárok voči žalobcovi. Nevymožiteľnosť akejkoľvek pohľadávky žalovaného voči žalobcovi mal súd prvej inštancie za preukázanú nielen tvrdením žalovaného v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, že lustráciou verejne dostupných databáz zistil, že žalobca nevlastní žiadny obchodný podiel v obchodnej spoločnosti registrovanej v Slovenskej republike ani žiadne nehnuteľnosti na území Slovenskej republiky, ale aj výsledkami lustrácií verejne dostupných databáz súdom, z ktorých vyplynula pravdivosť tohto tvrdenia žalovaného. Následne súd prvej inštancie skonštatoval, že v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa žalovaný nebráni sporu ako takému, ale zdôvodňuje záujem chrániť sa pred zneužitím práva zo strany žalobcu čo sa týka náhrady trov konania. Poskytnutie aspoň predbežnej ochrany pred vyššie uvedeným vedením konania zo strany žalobcu v tomto štádiu konania vo forme nariadenia neodkladného opatrenia považoval súd prvej inštancie za opodstatnené. Uvedol, že v opačnom prípade by mal žalobca oproti žalovanému v predmetnom spore nenáležitú výhodu, keďže napriek vedomiu o šikanóznom výkone práva na úkor žalovaného, resp. o špekulatívnosti svojich návrhov, nenesie za takéto svoje konanie žiadnu zodpovednosť, a v podstate bez obmedzenia môže skúšať voči žalovanému (a jeho blízkym osobám) uplatňovanie akýchkoľvek nárokov súvisiacich s predmetnou pohľadávkou. Podľa názoru súdu prvej inštancie nárok žalovaného na zaplataenie náhrady trov konania možno v tomto štádiu konania považovať za osvedčený, keďže v prípade úspechu v tomto konaní mu vznikne nárok na náhradu trov konania v súlade s citovaným ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Poukázal na to, že danosť nároku žalovaného na náhradu trov konania aspoň v rovine osvedčenia rezultuje tiež z odôvodnenia právoplatného Uznesenia Mestského súdu Bratislava IV č.k. B1-11C/9/2020-436 zo dňa 26.06.2023, ktorým súd zamietol návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, pričom neúspešný žalobca nepodal proti nemu odvolanie. Následne súd prvej inštancie skonštatoval, že obavu z ohrozenia exekúcie pohľadávky žalovaného z titulu náhrady trov konania žalovaný náležite odôvodnil najmä tým, že žalobca nevlastní na území Slovenskej republiky žiadny hnuťelný ani nehnuteľný majetok, z ktorého by bolo možné pohľadávku žalovaného uspokojiť, a tiež vyššie opísanými okolnosťami, za ktorých žalobca nadobudol predmetnú pohľadávku (za účelom eliminácie rizika znášania zodpovednosti za neúspech pri vymáhaní tejto pohľadávky, resp. súvisiacich nárokov). Už len táto skutočnosť sama o sebe dostatočne odôvodňuje obavu žalovaného z ohrozenia exekúcie jeho pohľadávky z titulu náhrady trov konania. Súd prvej inštancie odôvodnil, že z dôvodu neexistencie majetku žalobcu na území Slovenskej republiky je tiež vylúčené, aby účel sledovaný žalovaným mohol byť dosiahnutý zabezpečovacím opatrením, čím je splnená aj podmienka nariadenia neodkladného opatrenia uvedená v citovanom ustanovení § 324 ods. 3 CSP. Dodal, že žalovaný nemá ako preukázať skutočnosť, že žalobca nemá na území Slovenskej republiky žiadny majetok, pretože by išlo o preukazovanie negatívnej skutočnosti. Ďalej súd prvej inštancie odôvodnil, že naliehavosť potreby úpravy pomerov je taktiež daná, keďže vedením tohto sporu neustále narastá výška pohľadávky žalovaného z titulu náhrady trov konania v prípade úspechu v tomto spore, pričom táto pohľadávka žalovaného nie je žiadnym spôsobom zabezpečená. Súd prvej inštancie podporne poukázal aj na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. III. ÚS 502/2017-26 zo dňa 21.11.2017. Súd prvej inštancie uzavrel, že práve takého použitia právneho poriadku, ako je opísané v uvedenom náleze ústavného súdu, sa žalovaný domáha týmto návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie tiež uznal, že v predmetnej právnej veci nie je výška žalovanej sumy taká horibilná ako v prípade posudzovanom ústavným súdom vo vyššie uvedenom náleze, avšak treba brať zreteľ na to, že sťažovateľom v predmetnej veci bola veľká korporátna banka (K. B. T. Q.), t.j. subjekt

s úplne inými majetkovými pomermi ako je žalovaný. Ako uvádza žalovaný v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pre žalovaného je horibilná suma aj suma uplatňovaná žalobcom v tomto spore, a z tohto dôvodu aj čiastka náhrady trov konania počítaná z tejto sumy pre neho predstavuje značnú sumu, ktorej zaplatenie chce mať pre prípad sporu zabezpečené.

4. Následne súd prvej inštancie odôvodňoval, že výška tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v tejto právnej veci, stanovená podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „Vyhláška MS SR č. 655/2004 Z.z.“), t.j. podľa istiny žalovanej sumy 317.382,72 eur, predstavuje sumu 1.057,33 eur. Advokát žalovaného v tejto právnej veci doteraz vykonal 8 úkonov právnej služby: 1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, 2. vypracovanie právneho rozboru veci, 3. spísanie vyjadrenia k vyjadreniu žalobcu datovaného 04.06.2020, 4. účasť na pojednávaní dňa 13.10.2022, 5. účasť na pojednávaní dňa 13.10.2022 za ďalšie dve začaté hodiny, 6. ďalšia porada s klientom po tom, čo bol podaný návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zo strany žalobcu, konaná dňa 06.06.2023, 7. spísanie vyjadrenia k návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia datovaného 07.06.2023, 8. spísanie tohto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia datovaného 12.01.2024. Súd prvej inštancie uviedol, že len za úkony právnej služby doteraz vykonané advokátom žalovaného v tomto spore by žalovanému, v prípade úspechu v spore, vznikol nárok na odmenu vo výške 7.401,30 eur. Z dôvodu, že advokát žalovaného je platcom DPH, odmena by sa zvýšila o 20 % DPH, a náhrada trov právneho zastúpenia, priznaná žalovanému, by tak predstavovala sumu 8.881,56 eur (7.401,30 eur + 1.480,26 eur /20 % DPH/). Reálnym predpokladom je, že advokátom žalovaného bude vykonaných ďalších 8 úkonov právnej služby a to 1. spísanie odvolania proti uzneseniu o zamietnutí návrhu žalovaného na nariadenie neodkladného opatrenia, resp. vyjadrenia k odvolaniu žalobcu proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia, 2. účasť na pojednávaní vytyčenom na deň 25.04.2024, resp. na inom pojednávaní, na ktorom bude uskutočnený výsluch žalovaného a výsluch žalovaným navrhnutéj svedkyne, 3. účasť na pojednávaní, na ktorom budú vykonané ďalšie dôkazy, 4. účasť na pojednávaní, na ktorom bude súd oboznamovať obsah spisu, a na ktorom budú prednesené záverečné reči, 5. spísanie odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie vydanému v prospech žalobcu, resp. vyjadrenia k odvolaniu žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie vydanému v prospech žalovaného, 6. spísanie repliky/dupliky v odvolacom konaní, 7. spísanie dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v prospech žalobcu, resp. vyjadrenia k dovolaniu žalobcu proti rozsudku odvolacieho súdu vydanému v prospech žalovaného, 8. spísanie repliky/dupliky v dovolacom konaní. Naplnením tohto predpokladu by žalovanému vznikol nárok na odmenu vo výške 7.929,97 eur. Po pripočítaní 20 % DPH k odmene 7.929,97 eur by táto ďalšia náhrada trov právneho zastúpenia, priznaná žalovanému, činila sumu 9.515,96 eur (7.929,97 eur + 1.585,99 eur /20 % DPH/). Vystáva tak reálny predpoklad, že v prípade úspechu žalovaného v tomto spore by mu bola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia za vykonané úkony právnej služby najmenej v sume 18.397,52 eur (8.881,56 eur + 9.515,96 eur), pričom táto suma nezahŕňa náhradu hotových výdavkov (režijný paušál), náhrada za stratu času ani prípadné náhrady trov dôkazov, ktoré ešte v konaní môžu byť vykonané, na ktoré by mal žalovaný, v prípade úspechu v spore, taktiež nárok v zmysle Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. Vzhľadom na uvedené považoval súd prvej inštancie za primerané zloženie sumy 18.500,00 eur žalobcom do úschovy na súde za účelom zabezpečenia pohľadávky žalovaného z titulu náhrady trov konania, ktorá bude žalovanému priznaná v prípade jeho úspechu v tomto spore. Pri rozhodovaní zobral súd prvej inštancie do úvahy aj rovnováhu individuálnych záujmov, ktoré by mohli byť nariadením neodkladného opatrenia dotknuté, zhodnotil a porovnal záujmy strany, v prospech ktorej sa má neodkladné opatrenie nariadiť (žalovaného), a záujmy strany, ktorú môže nariadenie neodkladného opatrenia poškodiť (žalobcu), pretože pri aplikácii dočasnej úpravy právnych vzťahov je významným atribútom aj zásada proporcionality. Súd prvej inštancie mal za to, že ujma žalobcu nebude zjavne neprimeraná výhode, ktorú nariadením neodkladného opatrenia získa žalobca. Odôvodnil, že nariadením neodkladného opatrenia nebude žalobca obmedzený na svojich právach nad primeranú mieru, nakoľko dôjde k obmedzeniu nakladania iba so sumou zodpovedajúcou reálne predpokladaným nákladom, ktoré bude musieť žalobca znášať v prípade neúspechu v tomto spore. Ak by sa v prípade žalobcu jednalo o zodpovednú stranu sporu, tento by už vstupoval do sporu s tým, že má vytvorenú rezervu pre prípad neúspechu v spore, a túto by mal vytvorenú počas celého trvania sporu. Odhliadnuc od uvedeného súd prvej inštancie uviedol, že suma skladaná do úschovy súdu nie je zjavne neprimeranou ani v porovnaní s výškou žalovanej sumy, riziko zaplatenia ktorej v prípade neúspechu v spore znáša žalovaný. Ak žalovaný, ako fyzická osoba vlastníaca bonitný majetok (hnutelný aj nehnuteľný), môže znášať reálne riziko uloženia povinnosti zaplatiť žalovanú sumu a ešte aj náhradu trov konania žalobcu, javí sa spravodlivým, aby

žalobca znášal reálne riziko uloženia povinnosti zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v prípade, ak bude v konaní neúspešný. Podľa súdu prvej inštancie nariadeným neodkladným opatrením, ktoré má podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav. Právne účinky neodkladného opatrenia teda neobmedzia povinnú osobu (žalobcu) neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah. Vzhľadom na zistenie súdu prvej inštancie, že zo strany žalovaného bola osvedčená obava žalovaného z ohrozenia exekúcie jeho pohľadávky z titulu náhrady trov konania, ktorá mu bude priznaná v prípade jeho úspechu v tomto spore, súd prvej inštancie návrhu žalovaného na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel a nariadil neodkladné opatrenie v znení uvedenom v I. výroku enunciátu tohto. O nároku na náhradu trov konania spojených s rozhodovaním o návrhu žalovaného na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol súd prvej inštancie v II. výroku enunciátu tohto uznesenia podľa citovaného ustanovenia § 262 ods. 1 CSP. Uviedol, že v predmetnej právnej veci ide o rozhodovanie o návrhu žalovaného na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa sleduje iba dočasné usporiadanie vzájomných vzťahov strán sporu, a ktorého povaha vylučuje, aby ním bolo možné dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Okrem toho, rozhodovanie o neodkladnom opatrení je v predmetnej veci závislé od konania vo veci samej (o zaplatenie 317.382,72 eur), v dôsledku čoho aj priznanie nároku na náhradu trov konania bude podmienené pomerom úspechu strán v konaní vo veci samej.

5. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie v celom rozsahu. Žalobca mal za to, že podmienky na vydanie neodkladného opatrenia neboli splnené, súd prvej inštancie porušil právo žalobcu na spravodlivý proces a napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca považoval celé napadnuté rozhodnutie za nesprávne a nezákonné, a preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a návrh žalovaného na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Žalobca si zároveň uplatnil nárok na náhradu trov konania (trovy konania pred súdom prvej inštancie a trovy odvolacieho konania) vo výške 100 %. Žalobca v prvom rade namietal nečinnosť súdu prvej inštancie. Vytýkal súdu prvej inštancie, že vo veci nijako nekonal, neoboznámil sporové strany so svojim predbežným právnym názorom, neoboznámil strany s predloženými dôkazmi a dokazovanie smeruje k opätovnému preukazovaniu toho, čo už bolo preukázané v iných súdnych konaniach. Žalobca v odvolaní namietal, že nie je zrejmé, z čoho súd prvej inštancie odvodil potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán sporu, keďže v konaní sa od podania návrhu na začatie konania nič nezmenilo. Podľa názoru žalobcu by mohla byť exekúcia niektorej pohľadávky žalovaného ohrozená iba v prípade, ak by sa žalobca zbavoval majetku, alebo ak by existovala obava, že by k zbavovaniu majetku žalobcu mohlo dôjsť, alebo ak by bol žalobca nemajetný a zneužíval by svoje zázemie na produkovanie sporov s nulovým rizikom znášania zodpovednosti za neúspech v týchto sporoch. Keďže žalobca je subjekt, ktorý dlhodobo funguje na trhu pri vymáhaní pohľadávok, nemožno len zo skutočnosti, že ide o subjekt so sídlom v Cyperskej republike, odvodiť zavedenie povinnosti žalobcu skladať preddavok na trovy konania tak, ako tomu bolo v ustanovení § 141a OSP. Podľa žalobcu ani jedna z uvedených skutočností však v danom prípade nebola osvedčená. Žalobca tiež v odvolaní namietal, že napadnutým uznesením súd prvej inštancie poskytol ochranu prípadnému budúcemu nároku žalovaného pre prípad jeho úspechu v spore proti žalobcovi, ktorého nárok je potvrdený právoplatným súdnym rozhodnutím a potvrdil osvedčenosť nároku žalovaného napriek tomu, že jestvuje niekoľko právoplatných rozhodnutí súdov, ktoré vznik takéhoto nároku žalovaného vylučujú. Poukázal pritom na viaceré súdne rozhodnutia (nález ÚS SR č.k. III. ÚS 458/2022 zo dňa 24.11.2022, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1Cob/143/2019 zo dňa 30.09.2019, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 8Co/30/2020 zo dňa 02.04.2020, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 12Co/65/2021 zo dňa 26.08.2021, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 12Co/65/2021 zo dňa 26.08.2021, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.: 6Cdo 171/2010, zo dňa 22.09.2010). Podľa žalobcu je zrejmé, že s námietkou započítania pohľadávky zo strany spoločnosti BELL TRADE sa už vysporiadali exekučné súdy a tieto ju vyhodnotili ako nedôvodnú, v dôsledku čoho nie je možné, aby o tejto pohľadávke opätovne rozhodoval súd v tomto konaní. Žalobca zopakoval, že rovnako pri tejto námietke je potrebné aplikovať najmä rozhodnutie Mestského súdu v Prahe, ktorý určil, že zmluvy, z ktorých spoločnosť BELL TRADE odvíjala svoju pohľadávku voči O2, neexistujú a nikdy nevznikli. Z týchto dôvodov je podľa žalobcu zrejmé, že nemohla byť splnená ani podmienka osvedčenia nároku žalovaného. Keďže nie je naplnený základný predpoklad na nariadenie neodkladného opatrenia, a to osvedčenie nároku žalovaného, podľa žalobcu, súd nemôže návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť a musí ho ako nedôvodný zamietnuť. Ďalej žalobca namietal riadne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie s poukazom na ustálenú judikatúru ÚS SR (IV. ÚS 14/07, III. ÚS 107/07, I. ÚS 243/07) a uznesenie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 31Cob/39/2021, zo dňa 17.08.2021. Žalobca tiež namietal, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec, keď nezohľadnil právnu domnienku vyplývajúcu z ustanovenia § 11a ods.

2 ZoKR, ktorá je v predmetnej veci splnená, a ktorá sama o sebe zakladá zodpovednosť žalovaného za spôsobenú škodu, v dôsledku čoho už nie je potrebné ďalej skúmať, či by v prípade, ak by došlo k podaniu návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok spoločnosti BELL TRADE včas, došlo k uspokojeniu žalobcu ako veriteľa tejto spoločnosti. Žalobca vyjadril názor, že žalovaný nepreukázal existenciu ani jedného z liberlačných dôvodov špecifikovaných v ustanovení § 74a ods. 5 ZoKR, dokonca v žiadnom podaní žiaden takýto dôvod ani neuvádza. Žalobca následne v odvolaní namietal, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení musí mať predbežnú povahu v tom zmysle, že nesmie prejudikovať budúce rozhodnutie vo veci samej. K rozhodnutiu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 502/2017, o ktorý súd prvej inštancie oprel jeho rozhodnutie, žalobca uviedol, že upravuje inú skutkovú situáciu. S prihliadnutím na existenciu právoplatných rozhodnutí týkajúcich sa nárokov uplatňovaných spoločnosťou BELL TRADE, ktoré všetky hovoria o ich neexistencii, je návrh žalovaného podľa žalobcu len zjavným zneužitím práva (šikanóznym výkonom práva), ktorý v zmysle článku 5 Základných princípov Civilného sporového poriadku nemá požívať právnu ochranu. S poukazom na všetky uvedené dôvody žalobca bol názoru, že nie sú splnené zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle návrhu žalovaného a preto navrhol, aby návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia odvolací súd ako nedôvodný zamietol.

6. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie považuje za zákonné, vo výroku vecne správne a riadne vyčerpávajúco odôvodnené. K tvrdeniam žalobcu, podľa ktorých nie je zrejmé, z čoho súd prvej inštancie odvodil potrebu neodkladnej úpravy pomerov, keďže od začiatku konania sa nič relevantné nezmenilo, žalovaný uviedol, že súd prvej inštancie mal za osvedčené v tomto konaní, že úkony žalobcu pri vymáhaní pohľadávky uplatnenej v tomto konaní vykazujú znaky šikanóznosti a znaky zneužitia práva a že tieto úkony vyvrcholili návrhom na vydanie zabezpečovacieho opatrenia, ktorý podal žalobca voči žalovanému a jeho manželke v roku 2023. Poukázal tiež na to, že súd prvej inštancie mal za osvedčené, že žalobca tieto úkony vykonáva s vedomím nulového rizika spojeného s prípadným neúspechom v tomto konaní, keďže nevlastní žiadny majetok, z ktorého by mohla byť uspokojená pohľadávka žalovaného z titulu náhrady trov konania pre prípad jeho úspechu v spore. Rovnako súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že vedením tohto sporu neustále narastá výška pohľadávky žalovaného z titulu náhrady trov konania pre prípad jeho úspechu v tomto spore. Podľa žalovaného, práve týmito skutočnosťami súd prvej inštancie odvodil potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán tohto sporu. Žalovaný je presvedčený, že jeho tvrdenie o nemajetnosti žalobcu, s ktorým sa stotožnil aj súd prvej inštancie, bolo zo strany žalobcu jednoducho vyvrátené, a to tým, že by žalobca v odvolacom konaní predložil dôkaz o likvidných aktívach, ktoré vlastní, avšak skutočnosť, že tak neurobil, len potvrdzuje dôvodnosť nariadeného neodkladného opatrenia. K tvrdeniam žalobcu týkajúcim sa neosvedčenia nároku žalovaného, ktorému bola neodkladným opatrením poskytnutá ochrana, žalovaný uviedol, že sa s nimi nestotožňuje. V tejto súvislosti argumentoval, že nárok žalovaného má svoj právny základ v ustanovení zákona (§ 255 ods. 1 CSP), a tento nárok je priamo zo zákona súčasťou tohto konania začatého na základe žaloby žalobcu. Tento nárok je teda úplne rovnako spôsobilým predmetom ochrany neodkladným opatrením (v rovine budúceho nároku) ako nárok žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy. Uviedol, že otázka osvedčenia tohto nároku bezprostredne súvisí s pravdepodobnosťou úspechu žalovaného v tomto konaní, pričom, ak súd prvej inštancie za súčasného stavu dokazovania vyhodnotil, že úspech žalovaného v tomto konaní je pravdepodobnejší ako úspech žalobcu, nemožno tomuto jeho postupu nič vytknúť. Žalovaný sa nestotožnil s tvrdeniami žalobcu, že žalobcov nárok uplatnený v tomto konaní je potvrdený právoplatnými rozhodnutiami súdov. Poukázal na to, že predmetom tohto konania je totiž nárok na náhradu škody, ktorá mala byť spôsobená žalobcovi žalovaným ako konateľom spoločnosti BELL TRADE, a to tým, že nepodal včas návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok tejto spoločnosti. Žalovaný nemá vedomosť o tom, že by o tomto nároku alebo o akomkoľvek inom nároku voči nemu právoplatne rozhodol akýkoľvek súd. Ďalej žalovaný uviedol, že žalobca nesprávne považuje rozhodnutia súdov vydané v konaniach vedených voči spoločnosti BELL TRADE za rozhodnutia potvrdzujúce jeho nárok v tomto konaní. K týmto rozhodnutiam podotkol, že o pohľadávke spoločnosti BELL TRADE voči spoločnosti O2, ktorá bola predmetom započítania voči pohľadávke žalobcu voči spoločnosti BELL TRADE, meritórne nerozhodol do dnešného dňa žiadny súd. Žalovaný uviedol, že ak by súd v tomto konaní posudzoval otázku, či došlo k započítaniu pohľadávok medzi spoločnosťami BELL TRADE a O2, a dospel by k záveru, že k takémuto započítaniu (a z tohto titulu k zániku pohľadávok v rozsahu, v akom sa vzájomne kryli) došlo, musel by túto žalobu zamietnuť z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu v tomto konaní. Ďalej argumentoval, že ak by však súd v tomto konaní dospel k záveru, že otázka započítania pohľadávok medzi spoločnosťami BELL TRADE a O2 už bola riešená v konaní pred exekučnými súdmi a tieto dospeli k záveru, že k započítaniu

nedošlo, keďže pohľadávku spoločnosti BELL TRADE voči spoločnosti O2 nie je možné považovať za pohľadávku spôsobilú na započítanie, a súd v tomto konaní by sa s týmto záverom exekučných súdov stotožnil, musel by túto žalobu zamietnuť z dôvodu absencie príčinnej súvislosti medzi vznikom škody (neuhradením pohľadávky žalobcu voči spoločnosti BELL TRADE) a protiprávnym úkonom žalovaného (včasným nepodaním návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok spoločnosti BELL TRADE zo strany žalovaného). Zdôraznil, že práve v tom spočíva jednoznačné preukázanie nedôvodnosti nároku uplatneného žalobcom a zároveň preukázanie (a teda nielen osvedčenie) dôvodnosti nároku žalovaného na náhradu trov konania, ochranu ktorému sa rozhodol poskytnúť súd prvej inštancie. Ďalej žalovaný poukázal na to, že žalobca nevedome alebo účelovo opakovane v tomto konaní opomína, že predmetné právne domnienky, ktoré sú obsiahnuté v ustanovení § 11a ZoKR, majú všetky charakter vyvráťiteľných domnienok, a nie charakter právnych fikcií. V tejto súvislosti žalovaný opätovne poukázal na doktrínu týkajúcu sa aplikácie ustanovenia § 11a ZoKR. Žalovaný v súvislosti s odvolacou argumentáciou týkajúcou sa nálezů ÚS SR sp.zn. III. ÚS 502/2017 uviedol, že žalobca len stručne uviedol, že riešil inú skutkovú situáciu, neuviedol však v čom bola táto skutková situácia odlišná, resp. prečo sú právne závery obsiahnuté v tomto náleze nepoužiteľné pre vec prejednávanú. Žalovaný odvolanie žalobcu považoval v celom rozsahu za neopodstatnené, nespôsobilé relevantne spochybníť zákonnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania o nariadenie tohto neodkladného opatrenia v rozsahu 100 %.

7. Odvolací súd preskúmal vec, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

8. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie riadne a zrozumiteľne vysvetlil, z akých dôvodov dospel k nariadeniu neodkladného opatrenia. To, že argumentácia súdu sa zhoduje aj s argumentáciou žalovaného neznamena, že by rozhodnutie nebolo odôvodnené. Odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade je namieste poskytnúť ochranu žalovanému vo forme žiadaného neodkladného opatrenia. Žalobca v odvolaní namieta, že tu nie je daná naliehavosť úpravy. Poukazuje aj na to, že spor vo veci samej trvá už dlhšiu dobu. Odvolací súd k tomuto uvádza, že neodkladné opatrenie je možné nariadiť ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená (§ 325 ods. 1 CSP). V danom prípade k nariadeniu neodkladného opatrenia došlo z dôvodu ohrozenia exekúcie prípadného budúceho nároku na náhradu trov konania žalovaného v prípade, ak by uspel vo veci samej. Táto podmienka je podľa odvolacieho súdu splnená, a vychádza z tej argumentácie žalovaného, že v prípade žalobcu ide obchodnú spoločnosť so sídlom na Cypre, ktorá nemá žiaden majetok na území Slovenskej republiky. Žalobca v odvolaní uviedol že je subjektom, ktorý dlhodobo funguje na trhu pri vymáhaní pohľadávok, avšak vôbec neuviedol, že by mal majetok na území Slovenskej republiky, a nepredložil o vlastníctve takéhoto majetku žiaden dôkaz. Pritom preukázať, že tvrdenie žalovaného o tom, že na území SR nemá majetok je nepravdivé, môže práve žalobca tým, že predloží dôkaz o vlastníctve takéhoto majetku. Dané však nevykonan. Žalobca v odvolaní namieta aj to, že súd daným rozhodnutím prejudikoval rozhodnutie vo veci samej. Odvolací súd uvádza, že daná námietka neobstojí, nakoľko rozhodnutím o neodkladnom opatrení nedochádza k prejudikovaniu rozhodnutia vo veci samej. To, že bolo nariadené dané neodkladné opatrenie v žiadnom prípade neznamena, že súd už vyslovil, že vo veci samej bude žalovaný úspešný. Vychádza sa len z osvedčenosti nároku. Osvedčenosť pre účely neodkladného opatrenia neznamena automaticky aj konštatovanie dôvodnosti nároku vo veci samej. Navyše v danom prípade sa poskytuje ochrana prípadnému budúceму nároku žalovaného na úhradu trov konania pre prípad, že bude v spore úspešný. Takáto možnosť úspechu v spore a priznaní trov konania žalovanému nie je z doposiaľ ustáleného skutkového stavu veci vylúčená. Pri posúdení daného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vychádzal súd prvej inštancie aj z rozhodnutia Ústavného súdu č. III. ÚS 502/2017zo dňa 21.11.2017, v ktorom bola riešená obdobná otázka zloženia preddavku na trovy do úschovy súdu neodkladným opatrením a postavenia účastníkov v prípade ak jedným z účastníkov je tzv. offshore spoločnosť. Z tohto rozhodnutia Ústavného súdu SR možno vyvodíť, že dôležitým je v takýchto prípadoch hľadať spravodlivé vyvázenie oprávnenia žalobcu žalovať s oprávnením žalovaného na to, aby proti nemu

nebola zneužitá nedokonalosť právnej úpravy (neexistencia ustanovenia o skladaní preddavku na trovy konania). Je potrebné hľadať možnosť poskytnutia účinnej a spravodlivej ochrany právam a právom chráneným záujmom oboch sporových strán s ohľadom na povahu prejednávanej veci. Pri posúdení daného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žalovaný žiada zložiť preddavok od žalobcu na trovy, ktoré žalovanému v konaní vznikajú, bolo rozhodujúce, že žalobcom je práve takáto offshorová spoločnosť, teda spoločnosť so sídlom v Cyperskej republike, ktorá nepreukázala, že by na území Slovenskej republiky mala majetok. Potom skutočne reálne existuje predpoklad, že v prípade úspechu žalovaného vo veci samej, sa žalovaný nemusí domôcť náhrady trov konania. Dané neodkladné opatrenie, ktorým sa žalobcovi prikazuje zložiť do úschovy súdu sumu, ktorá zodpovedá prípadným trovám konania žalovaného, v podstate len vyvažuje práva a poskytuje účinnú ochranu oboj stranám. Ako je už vyššie uvedené dané rozhodnutie neznamená, že súd vyslovil, že vo veci samej bude žalovaný úspešný. Pre odvolací súd bolo a je postačujúce pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie daného neodkladného opatrenia, že nie je úspech žalovaného vo veci samej absolútne vylúčený, čiže možnosť jeho úspechu pripadá do úvahy. A ako je vyššie vysvetlené, zloženie sumy na zabezpečenie prípadných trov konania žalovaného, vyrovnáva práva účastníkov, keď žalobcom je spoločnosť so sídlom mimo územia SR, tzv. offshorová spoločnosť, bez majetku na území Slovenskej republiky, ktorá z tejto skutočnosti v podstate má takmer nulové riziko znášania zodpovednosti za neúspech v spore.

9. Vychádzajúc z vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že prvoinštančný súd návrh posúdil správne, vysvetlil dôvody, ktoré ho viedli k nariadeniu neodkladného opatrenia, a preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne v zmysle ust. § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku potvrdil. O trovách konania súvisiacich s daným neodkladným opatrením v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP bude rozhodovať súd v rozhodnutí, ktorým sa končí konanie vo veci samej.

10. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonala za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 Ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).